

[Aksel Larsen.]

at være en Maade at bekæmpe Arbejdsløsheden paa. Jeg vil foreslaa Ministeren, at vi tager hinanden i Haanden og i Forening søger at overbevise Regeringen om Nødvendigheden af at gennemføre dette. Jeg beklager blot, at jeg intet Haab har om Ministerens Assistance til at fremskaffe Arbejde paa denne Maade.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen maa huske forkert, men det skal tilgives ham, for han har saa mange, han skal sige noget til. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen husker forkert, naar han siger, at der fra min Side er rettet Beskyldninger mod de arbejdsløse. Det er ikke rigtigt. Jeg berørte det Forhold, som ogsaa er blevet omtalt her i Dag, at det, samtidig med at der herskede den store Arbejdsløshed, hævdedes, at det paa forskellige Omraader var meget vanskeligt at faa Arbejdere. Det ærede Medlem kan f. Eks. se i „Berlingske Tidende“, hvilken Efterspørgsel der er efter en bestemt Form for Arbejdskraft; her er et Omraade, hvor det ærede Medlem selv skulde kunne give Besked.

For øvrigt skal jeg for mit Vedkommende kun udtale min Tilfredshed med, at Forslagene kommer i Udvalg, saa vi dér kan drøfte hele den Form, under hvilken Kontrollen skal føres, drøfte det Spørgsmaal, som i høj Grad interesserer Befolkningen, og som den i høj Grad har Krav paa at faa Klarhed over: om der er noget rigtigt i de Beskyldninger, eller hvilket Udtryk man vil bruge, som meget ofte fremsættes.

Socialministeren (Steincke): Disse Udtalelser om Beskyldninger, som nu igen blev berørt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ogsaa var inde paa, kunde nok friste til adskillige Bemærkninger. Men jeg vil dog afstaa derfra, netop fordi jeg er ved at undersøge hele dette Forhold, og der altsaa kommer et Cirkulære. Jeg vil kun sige i Anledning af de Angreb, der stadig er fremme i Pressen vedrørende Socialreformens Indfyldelse: Hvorfor flyttede saa mange til Byerne? Fordi Lønnen for Vinterhalvaaret var saa uendelig ringe paa Landet. Men det vedrører ikke Socialreformen. Og Erfaringerne viser jo, at har man flyttet sine Teltpæle, er man kommet til Byen, er det vanskeligt, fordi Forholdene ændrer sig paa Landet, at vende tilbage igen. Men jeg skal nu søge oplyst Forholdene, saa godt jeg kan.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at jeg ved ikke, hvorfor det skulde være ubehageligt for Socialdemokratiet at tage disse Forslag under Debat. Jeg føler intet Ubehag derved. Jeg føler som Socialminister Ubehag ved hele Situationen, som den er økonomisk og socialt set, jeg føler Ubehag ved, at man ikke kan byde de arbejdsløse bedre Kaar. Men jeg føler intet Ubehag ved at diskutere disse fuldkommen fantastiske Forslag.

Med Hensyn til Kontrolreglerne er det rigtigt, som den ærede Ordfører sagde — jeg kender godt de arbejdsløses Betragtninger. Det er rigtigt, at en stor Del af Uviljen hidrører fra Besværet med den lange Vej, og mange har Udgifter af forskellig Art. Jeg har derfor gjort, hvad jeg kunde over for de vedkommende Myndigheder for at faa oprettet flere Kontrolsteder, saa man kunde undgaa disse Vanskeligheder for de i Forvejen fattige arbejdsløse.

Med Hensyn til Maaløvkolonien skal jeg sige, at den hører ikke ind under denne Forhandling. Men det betyder ikke, at det ærede Medlem ikke saavel som andre skal faa fuld Besked, saa snart Sagen er helt afsluttet.

Det er rigtigt, at Ministeren kan ændre Kontrolreglerne, men det er, som jeg sagde, ikke min Mening at ændre disse Kontrolregler. Jeg ændrer dem ikke. Jeg har ikke noget som helst imod, at man i Udvalget undersøger, om der paa visse Omraader burde fastsættes ændrede Regler. Men personlig, af mig selv, ændrer jeg dem ikke, i hvert Fald kun paa de specielle Omraader, hvor der rettes en særlig Henvendelse til mig fra et eller andet Fag, saa undersøger jeg, om der er Grund til at ændre.

Med Hensyn til Forslaget om Arbejdstiden stillede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne noget saa vanvittigt i Udsigt som, at han vilde tage mig i Haanden. Han tog dog et Øjeblik efter Haanden tilbage, hvad jeg ikke er ked af. Jeg vil dog om Realiteten sige, at jeg vilde sandsynligvis ikke gaa med til Forslaget — jeg har ikke drøftet det særligt, det hører ikke under mig —, fordi jeg mener, at Spørgsmaalet om en Begrænsning af Arbejdstiden ikke skal løses for et vist begrænset Omraade, men skal løses ved en almindelig Lovgivning for alle Fag. Og dette Spørgsmaal beskæftiger mig i allerhøjeste Grad.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.